

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Krzymkowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kołodziejczak-Marczak

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Komornikach

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Komornikach

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. w zakresie powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Komornikach

1. oddała powództwo,

2. kosztami postępowania obciąża powoda i z tego tytułu zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

I. w zakresie powództwa wzajemnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Komornikach

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

1. zasądza od pozwanego wzajemnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz powoda wzajemnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Komornikach kwotę 89.185,44 zł (osiemdziesiąt dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt pięć złotych czterdzieści cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

2. kosztami postępowania obciąża pozwanego wzajemnego i z tego tytułu zasądza od pozwanego wzajemnego na rzecz powoda wzajemnego kwotę 8.060,00 zł.

SSO Katarzyna Krzymkowska

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 6 lipca 2015 r. do Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (następca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., poprzednia nazwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) wniósł o zasądzenie od pozwanego – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Komornikach kwoty 18 706 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 24 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że strony zawarły w 2008 roku siedem umów o dzieło. Powód wykonał prace określone w przedmiocie każdej z wymienionych umów co potwierdzają zaświadczenia dokonania odbioru, na podstawie, których powód wystawił faktury VAT. Z każdej z tych faktur zostało zatrzymane, na podstawie §4 ust. 4 umów, 10% płatności. Ustalono zostało, że 5% netto wartości ze wszystkich faktur, zostanie zwrócone pod odbiorze końcowym przez inwestora, a kolejne 5% netto pozostanie zatrzymane jako kaucja gwarancyjna i zostanie zwrócona po upływie okresu gwarancji. Pozwany, mimo wezwań, nie uczynił zadość żądaniu powoda, lecz złożył 2 oświadczenia o potrąceniu należności dochodzonych w tym procesie z należnością z umowy będącej przedmiotem sporu przed tut. Sądem w sprawie IX GC (...).

W dniu 27 lipca 2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w Poznaniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt (...), w którym w całości uwzględnił żądanie powoda.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał na fakt umorzenia dochodzonych pozwem wierzytelności na skutek złożonych przez pozwanego skutecznych oświadczeń o potrąceniu tychże wierzytelności z wierzytelnościami wzajemnymi pozwanego z tytułu zwrotu kosztów zdiagnozowania i zastępczego usunięcia usterek w wadliwie wykonanej przez poprzednika prawnego powoda instalacji elektrycznej w obiekcie T. G.. Łączna wartość tych kosztów poniesionych przez pozwanego wynosiła 371 054,10 zł. W zakresie kwoty 279 728,60 zł koszty zostały zaspokojone z wystawionej na zlecenie powoda gwarancji bankowej przekazanej przez powoda. Odnośnie pozostałej kwoty 91 325,50 zł pozwany wezwał powoda do zapłaty pismem z 10 kwietnia 2014 r., które zostało doręczone powodowi 11.03.2014.

Pismem z 4 listopada 2015 pozwany wniósł pozew wzajemny przeciwko powodowi o zapłatę kwoty 89 185,44 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Pozwany wskazał, iż w związku z koniecznością zastępczego usunięcia usterek zewnętrznej instalacji elektrycznej na inwestycji P. - T. poniósł następujące koszty:

- a) 81.278,40 zł - tytułem objętych fakturą VAT nr (...) z 16.05.2013 r. refakturowanych przez (...) Sp. z o.o. kosztów naprawy ww. kabli dokonanej w styczniu i lutym 2013 r.;
- b) 19.680,00 zł - tytułem objętych fakturą VAT nr (...) kosztów wykonanej przez ekspertów Stowarzyszenia Elektryków (...) analizy zakresu i przyczyn uszkodzeń ww. kabli oraz opracowania zaleceń eksploatacyjnych;
- c) 1.402,20 zł - tytułem objętych fakturą VAT nr (...) z 19.06.2013 r. kosztów wykonania w czerwcu 2013 r. pomiarów kontrolnych ww. kabli ziemnych;
- d) 268.693,50 zł - tytułem kosztów wymiany ww. kabli objętych fakturami VAT nr (...) z 31.07.2013 r. oraz nr (...) z 06.09.2013 r.

Łączna wartość ww. kosztów wyniosła 371.054,10 zł. W zakresie kwoty 279.728,60 zł koszty te zostały zaspokojone z wystawionej na zlecenie powoda gwarancji bankowej nr (...). Odnośnie pozostałej kwoty 91.325,50 zł pozwany wezwał powoda do zapłaty pismem z 10 marca 2014r. Zapłata jednak nie nastąpiła.

W ocenie pozwanego nie ulega wątpliwości, iż ujawnione pod koniec stycznia 2013r. i w późniejszych miesiącach wadliwości zewnętrznych instalacji elektrycznych wykonanych przez (...) na przedmiotowej inwestycji zaistniały w związku z niewłaściwym wykonaniem przez tę spółkę zobowiązań wynikających z umowy o dzieło. Przedmiotowe wadliwości objęte były udzieloną przez powoda gwarancją jakości sformułowaną w § 14 umowy o dzieło, co oznacza, iż powód był obowiązany usunąć te wady. Wobec odmowy spełnienia w/w obowiązku przez powoda, pomimo wielokrotnie kierowanych przez pozwanego wezwań z wyznaczaniem dodatkowych terminów, pozwany był uprawniony do zlecenia podmiotowi trzeciemu zastępczego wykonania tych prac na koszt i ryzyko powoda. Pozwany był uprawniony do zaspokojenia poniesionych kosztów z wystawionej na zlecenie powoda gwarancji bankowej, co też uczynił.

W zakresie kwoty 279 728,60 zł koszty te zostały zaspokojone z wystawionej na zlecenie (...) poprzednika prawnego powoda gwarancji bankowej. Wskutek potrącenia wierzytelności przysługujące C. wobec G. wygasły w całości, natomiast G. przysługuje w dalszym ciągu wierzytelność wobec C. w nieumorzony tym potrąceniem wysokości 72 620,10 zł, której zapłata dochodzona – wraz ze skapitalizowanymi odsetkami w kwocie 16 565,34 zł - jest przez G. pozwem wzajemnym.

Pismem z 7 grudnia 2016 powód (pozwany wzajemny) w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego oraz w odpowiedzi na pozew wzajemny wskazał, że zgłoszona przez pozwanego usterka w obiekcie T. G. nie była ustereką gwarancyjną, twierdził, że potrącenia dokonane przez pozwanego są bezskuteczne oraz domagał się oddalenia powództwa wzajemnego.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska i argumentację w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (następca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., poprzednia nazwa spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...).

Pozwany – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Komornikach prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...).

Bezsporne, a nadto dowód: odpis KRS powoda, odpis KRS pozwanego

Strony zawarły w 2008 roku siedem umów o dzieło. Powód wykonał prace określone w przedmiocie każdej z wymienionych umów co potwierdzają zaświadczenia dokonania odbioru, na podstawie, których powód wystawił faktury VAT.Z faktur VAT zgodnie z zapisem powtarzającym się w każdej z wyżej wymienionych umów w § 4 ust. 4 zatrzymane zostało 10% płatności. Ustalono przez strony w umowach, iż 5% netto wartości ze wszystkich wystawionych faktur VAT, czyli połowę z zatrzymanej kaucji zostanie zwrócone po odbiorze końcowym przez Inwestora, a kolejne 5% netto pozostanie zatrzymane jako kaucja gwarancyjna i zostanie zwrócona po upływie okresu gwarancji określonego w § 14 w wymienionych umowach, czyli w kwotach z:

- Umowy nr (...) z dnia 7.11.2008 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 3 327,75 zł,
- Umowy nr (...) z dnia 5.08.2008 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 1 273,00 zł
- umowy nr (...) z dnia 5.08.2008 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 864,50 zł,
- Umowy nr (...) z dnia 5.08.2008 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 1 726,25 zł
- Umowy (...) z dnia 15.09.2008 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 1 605,00 zł
- Umowy (...) z dnia 15.09.2008 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 705,00 zł
- Umowy nr (...) z dnia 15.09.2008 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 2 808,90 zł
- Umowy nr (...) z dnia 15.06.2009 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 3 895,00 zł
- Umowy nr (...) z dnia 15.06.2009 r. wysokość kaucji gwarancyjnej - 2 500 zł

Bezsporne, a nadto dowód – poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełn. powoda będącego r. pr. kserokopie ww. umów stron (k. 33 i n.).

W dniu 31 maja 2010r. strony zawarły umowę o dzieło nr (...), na podstawie której powód zobowiązał się do kompleksowego wykonania instalacji elektrycznej i teletechnicznej dla hali, biur i terenów zewnętrznych wraz z agregatami prądotwórczymi dla inwestycji Centrum (...) w G., zgodnie z protokołem negocjacji przedkontraktowych z dnia 18 maja 2010r., łącznie ze wszystkimi załącznikami oraz zleceniem z dnia 25 maja 2010r. Powód zobowiązał się wykonać przedmiot umowy zgodnie z projektem, powszechnie znanymi zasadami wiedzy technicznej, aktualnym pozwoleniem budowlanym i innymi dokumentami urzędowymi (§ 1 umowy).

Strony uzgodniły wysokość wynagrodzenia powoda na kwotę 5.500.000 zł netto + VAT. Wynagrodzenie to miało charakter ryczałtowy (§ 3 umowy). Prace miały zostać zrealizowane w okresie od 15 czerwca 2010r. do 30 sierpnia 2010r. (§ 5 ust. 2 umowy).

Umowa stron nakładała na powoda obowiązek ochrony wykonanych robót aż do ich odbioru przez inwestora (§ 13 ust. 9 umowy).

W ramach umowy zawartej przez strony powód udzielił pozwanemu gwarancji na wykonane przez siebie prace na okres 5 lat i 3 miesięcy. Od tego terminu odbiegał termin gwarancji na części ruchome i wynosił 2 lata i 3 miesiące oraz na części elektroniczne i wynosił 1 rok i 3 miesiące. Czas gwarancji liczony był od chwili odbioru całego projektu przez inwestora i po odbiorze z pozwanym, rozpoczynał się jednak nie później niż 6 miesięcy od odbioru według § 13 umowy. W okresie gwarancji powód zobowiązany był do niezwłocznego usuwania zgłoszonych wad, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania do usunięcia usterki, chyba że strony postanowią inaczej. Jeżeli powód w w/w terminie nie przystąpił do usuwania wad lub jakość robót nie odpowiadała uprzednio ustalonym standardom, wówczas pozwany mógł wyznaczyć mu na piśmie dodatkowy termin, pod rygorem wykonania prac polegających na usunięciu ujawnionych wad na koszt powoda (§ 14 ust. 1, 2, 3, 7 umowy).

Strony ustalił także, iż pozwany miał prawo zatrzymać na czas trwania gwarancji 5% kwoty rozliczeniowej netto na jaką opiewała umowa, natomiast powód mógł zastąpić w/w kwotę gwarancją bankową (§ 14 ust. 10 umowy).

Bezsporne, a nadto dowód: kserokopia umowy nr (...) z załącznikami (k. 278 i n.).

W dniu 15 lipca 2011r. (...) – Oddział w Polsce, działając na zlecenie powoda, wystawił gwarancję bankową nr (...), w której nieodwołalnie i bezwarunkowo zobowiązał się wypłacić beneficjentowi - pozwanemu każdą kwotę do łącznej wysokości 279.728,60 zł, po otrzymaniu od pozwanego pierwszego pisemnego żądania zapłaty zawierającego oświadczenie pozwanego stwierdzające, że powód nie wypełnił swoich zobowiązań z tytułu gwarancji jakości i/lub rękojmi za wady, wynikających z umowy. Gwarancja obowiązywała od dnia wpływu zatrzymanej przez pozwanego kwoty w wysokości 279.728,60 zł na rachunek powoda i pozostaje ważna do dnia 21 kwietnia 2016r.

Bezsporne,

Prace dotyczące wykonania instalacji zewnętrznej elektrycznej powód zlecił podwykonawcy – Z. B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „Firma Handlowo – Usługowa (...) – 1” Z. B.. Powód nie poinformował pozwanego o powierzeniu wykonania tych prac innemu podmiotowi. Zewnętrzna instalacja elektryczna dla inwestycji P. G. T. realizowana była na podstawie projektu sporządzonego przez M. M.. W dokumentacji tej projektant wskazał, iż kable powinny być ułożone zgodnie z normą (...), która przewiduje wymaganą odległość minimalną między równolegle ułożonymi kablami na 10 cm.

Pracownicy Z. B. zamontowali kable firmy (...). Producent ten został zaakceptowany przez pozwanego i inwestora. Kable układane były w przygotowanych wykopach. Podsypka, na której leżały, składała się z niewielkiej ilości piasku, ziemi, gruzu, resztek betonu. Podobnego materiału użyto do zasypania kabli po ich ułożeniu w wykopie. W wykopie umieszczono razem kilkanaście kabli tworzących cztery różne linie kablowe. Biegły one prosto, równolegle do siebie i były naprężone. Ułożono je obok siebie, w bardzo niewielkich odległościach, nie połączono ich w oddzielne wiązki.

Na tym samym terenie wykonywano instalację hydrantową, lecz była ona realizowana wcześniej niż zewnętrzna instalacja elektryczna. Już po położeniu kabli elektrycznych stawiano słupki, oznaczenia hydrantowe oraz ogrodzenie. Prace związane z osadzeniem tych elementów wykonywane były ręcznie, bez użycia sprzętu budowlanego, w tym koparki. Wykopu pod słupki dla oznaczeń czy ogrodzenia wykonywane były ręcznie, przez robotników, na niewielkich głębokościach – 60-80 cm. Kable elektryczne przebiegały na głębokości 80 – 120 cm.

W trakcie robót ani przedstawiciele pozwanej ani przedstawiciele inwestora nie dokonywali częściowych odbiorów prac. Wykonanie zewnętrznej instalacji elektrycznej z ramienia powoda nadzorował: D. M. i D. L., który pełnił funkcje kierownika robót elektrycznych, a z ramienia pozwanej – M. G. (1), który nadzorował prace dotyczące sieci elektrycznych i wszystkich instalacji wewnętrznych oraz K. J. pełniący funkcję kierownika budowy.

W dniu 25 października 2010r. zakończone zostały roboty budowlane na terenie inwestycji, a w dniu 05 listopada 2010r. wykonano pomiary rezystencji izolacji kabli i przewodów obwodów wyprowadzanych z rozdzielnic RGnn, w tym kabli tworzących linie zewnętrzne. Pomiary te wskazały na bardzo dobry stan izolacji wszystkich czterech linii kablowych w listopadzie 2010r.

W dniu 21 stycznia 2011r. przedstawiciele powoda i pozwanej dokonali protokolarnego końcowego odbioru wszystkich prac powierzonych powodowi. Nie stwierdzono żadnych usterek.

Dowody – dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. (...): projekt wykonawczy protokół z dnia 21 stycznia 2011r., zdjęcia, ekspertyza Ośrodka (...), protokoły zeznań świadków Z. B., A. K. (1), D. L., M. M., P. K., G. K. (1), A. K. (2), K. J., D. M., M. G. (2), P. G., J. S., wyroki i uzasadnienia sądu I i II Instancji (treść dokumentów k. 331-342, 722-731, 836-851, 1021-1031, 1038-1043 – oryginały w aktach (...)), zeznania świadków M. M. i D. L. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 7.09.2016 roku), odpisy dokumentów złożone do akt niniejszej sprawy (k. 11-242, 275-330, 343-630, 655, 670-721).

W czerwcu i lipcu 2011r. wystąpiły usterki w zewnętrznej instalacji elektrycznej polegające na przegrzewaniu się kabli. Wady te zostały zgłoszonemu pozwanej przez przedstawiciela T., a następnie zgłoszenie przekazano powodowi. Usterki zostały usunięte w ramach udzielonej przez powoda gwarancji.

Dowody – dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. (...) (numery kart tych akt): korespondencja mailowa (k. 223-238), zeznania świadka W. K. (k. 925-927), zeznania świadka D. M. (k. 942-944), zeznania świadka M. G. (2) (k. 944-946), zeznania świadka P. G. (k. 947-949).

Pod koniec stycznia 2013r. w godzinach nocnych ponownie wystąpiły usterki w zewnętrznej instalacji elektrycznej, które spowodowały, iż większość urządzeń została pozbawiona napięcia. Awaria dotknęła rozdzielnię ZG, która odpowiadała za osuszanie gazu do ogrzewania obiektu, zasilanie szlabanów, przepompownia z pompą ppoż., oświetlenie od strony zbiorników ppoż., zbiorników wody technologicznej do chłodzenia amoniaku. Firma (...) zleciła wówczas G. K. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) ustalenie przyczyn awarii. Pracownicy firmy dokonali częściowego odkrycia instalacji ręcznie usuwając ziemię zakrywającą przewody, jednakże nie zdołali w ten sposób zlokalizować głównego miejsca awarii. Następnego dnia, na zlecenie G. K. (2), specjalistyczna firma (...) przy użyciu generatora ustaliła główne miejsce uszkodzenia. Po odkopaniu okazało się, iż w tym miejscu doszło do stopienia się trzydziestu kilku żył kabli. Firma usunęła uszkodzenie i w to miejsce wstawiła czterdzieści kilka dwustronnych muf. W kolejnych dniach zlokalizowano kilkanaście/kilkadziesiąt podobnych usterek w innych miejscach. G. K. (1) usunął je wstawiając w uszkodzone miejsca mufy. Pod koniec lutego 2013r. instalacja osiągnęła minimalny stan izolacji czasowo została dopuszczona do eksploatacji.

Dowody – dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. (...) (kart tych akt): korespondencja mailowa (k. 241-245), zeznania świadka G. K. (1) (k. 928-929), zeznania świadka P. G. (k. 947-949),

wyroki i uzasadnienia sądu I i II Instancji (treść dokumentów k. 331-342, 722-731, 836-851, 1021-1031, 1038-1043 – oryginały w aktach (...)), zeznania świadków M. M. i D. L. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 7.09.2016 roku), odpisy dokumentów złożone do akt niniejszej sprawy (k. 11-242, 275-330, 343-630, 655, 670-721).

Niezwłocznie po wystąpieniu awarii, w dniu 25 stycznia 2013r. przedstawiciel T. W. K. zawiadomił o zdarzeniu pozwanego, przesyłając mu fotografie stwierdzonych usterek i domagając się ich pilnego usunięcia. Tego samego dnia pozwany poinformował o awarii powoda, wskazując na pilny charakter sprawy.

W dniu 28 stycznia 2013r. przedstawiciele powoda dokonali oględzin zgłoszonych usterek na miejscu. Następnie w piśmie z dnia 30 stycznia 2013r. skierowanym do pozwanego powód odmówił dokonania naprawy wskazując, iż przyczyną usterki było uszkodzenie kabli przez inną firmę. Powód wyjaśnił, że uszkodzenie przewodów powstało w wyniku wylania fundamentów w ziemi dla tabliczek hydrantowych oraz barierek ochronnych i niewłaściwym zasypaniu wykopu z kablami po wykonaniu w/w elementów. Z powyższych względów w ocenie powoda powyższe uszkodzenie nie mogło zostać zakwalifikowane jako naprawa gwarancyjna.

Pismem z dnia 31 stycznia 2013r. (...) Sp. z o.o. zawiadomiła pozwanego oficjalnie o stwierdzenie na obiekcie – Centrum (...) w G. wystąpienia wady polegającej na uszkodzeniu kabli zasilających złącze ZG, pompownię ppoż., zbiorniki wody technologicznej. Kable wykazywały uszkodzenia średnio, co 3-4m, uszkodzone były izolacje, doziemnienie, przerwy w żyłach. Kable zostały częściowo odkopane i prowizorycznie naprawione. Spółka (...) Sp. z o.o. wezwała pozwanego do usunięcia w/w wady w ramach udzielonej gwarancji niezwłocznie, nie później jednak niż do dnia 05 lutego 2013r. oraz do zwrotu dotychczas poniesionych kosztów usuwania awarii, informując jednocześnie o możliwości skorzystania z wykonania zastępczego w przypadku nie usunięcia wady w określonym terminie.

W odpowiedzi na pismo powoda pozwany mailem z dnia 31 stycznia.2013r. wezwał go do usunięcia usterek poprzez wymianę wadliwych odcinków wszystkich przewodów i wskazał, że główną przyczyną ujawnionych usterek jest niechlujne ułożenie kabli przez pracowników powoda, stwierdzone podczas dokonywania napraw mających miejsce w styczniu 2013r. Ponadto wskazał, iż podobnie jak w przypadku awarii ujawnionych w 2011r. tak i teraz istotną przyczyną zaistniałych awarii było zasypanie położonych przez powoda kabli niewłaściwym materiałem (gruzem, kamieniami, śmieciami itp.). Wraz ze swym mailem pozwany przesłał również skan otrzymanego od (...) pisma z 31 stycznia 2013r.

Wobec nie przystąpienia przez powoda do usuwania usterek pozwany ponownie wezwał go do natychmiastowego podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie wszystkich usterek oraz wad kabli (11 lutego 2013r.). Pozwany wskazał, iż na dzień sporządzania tego pisma stwierdzono uszkodzenie w 38 miejscach wszystkich (24) pojedynczych kabli średnio co 3- 4 metry na odcinku długości ok. 150 m. Jednocześnie wezwał powoda do usunięcia stwierdzonych wad instalacji elektrycznej terminie 3 dni od otrzymania pisma pod rygorem zlecenia wykonania naprawy innej firmie na ryzyko i koszt powoda. Pozwany wskazał, iż wówczas koszty poniesione w wyniku tych działań zostaną odjęte z kaucji gwarancyjnej zatrzymanej na ten projekt. Pozwany zażądał także od powoda pokrycia dotychczasowych kosztów poniesionych w związku z doraźnymi naprawami instalacji.

W odpowiedzi pismem z 18 lutego 2013r. powód po raz kolejny odmówił wymiany uszkodzonych kabli w ramach gwarancji, wskazując, iż z dotychczasowych ustaleń wynika, że nadpalenie kabli spowodowane było uszkodzeniami mechanicznymi przewodów. Przyczyną nie ujawnienia wcześniej tej okoliczności było prawidłowe działanie całej instalacji. Do pisma powód załączył dokument „opinia rzeczoznawcy” z dnia 15 lutego 2013r., w którym zaangażowany przez powoda rzeczoznawca budowlany wskazał, iż na podstawie uzyskanych informacji istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, iż bezpośrednią przyczyną uszkodzenia linii kablowej było uszkodzenie mechaniczne.

Pozwany nie zaakceptował stanowiska powoda i argumentacji przedstawionej w ekspertyzie z dnia 15 lutego 2013r. i pismem z dnia 22 lutego 2013r. wystosował do powoda ostateczne wezwanie do usunięcia stwierdzonych usterek, informując go, że konieczne było założenie blisko 40 muf elektrycznych w miejscach przepalenia kabli. a także ok. 70 przeizolowań w miejscach, gdzie kable wykazywały rysy i uszkodzenia. Nadto wyjaśnił, że prace związane z

wykonywaniem instalacji ppoż. miały miejsce przed wykonywaniem zewnętrznych instalacji elektrycznych, tak więc nie mogły doprowadzić do uszkodzenia kabli. Podobnie do uszkodzenia kabli nie doszło w związku z wykonywaniem ogrodzenia, bowiem wykopy pod słupki ogrodzenia wykonywano ręcznie, zaś dolna krawędź fundamentu pod słupki znajduje się w bezpiecznej odległości (o wiele wyżej) od ułożonego przez podwykonawców powoda kabla. Pozwany stwierdził również stanowczo, że pracownicy powoda ułożyli przewody niewłaściwie, bez wymaganej obsypki piaskowej, bez oznaczenia i parowania kabli przydzielonych do odpowiedniego urządzenia, co zostało uwidocznione na załączonych zdjęciach. Powód podtrzymał swe dotychczasowe stanowisko.

W miesiącach marzec - kwiecień 2013 r. nadal trwała wymiana korespondencji zarówno na piśmie jak i mailowej dotyczącej stwierdzonych wadliwości i podmiotu właściwego do ich usunięcia.

W dniu 28 marca 2013r. na wniosek powoda Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział VII Gospodarczy w sprawie (...) postanowił przeprowadzić w trybie zabezpieczenia dowód z oględzin biegłego z zakresu elektroenergetyki i rynku energii poprzez sporządzenie dokumentacji fotograficznej i pobranie próbek kabla elektrycznego zasilającego w obiekcie P. T. G., celem zabezpieczenia materiału dla sporządzenia opinii biegłego. W kwietniu 2013r. biegły, w obecności przedstawicieli obydwu stron oraz przedstawicieli (...), dokonał oględzin całej linii kablowej, przy czym na wniosek obydwu stron odstąpił od pobrania próbek kabla. Próbkę kabla zostały przez biegłego pobrane we wrześniu 2013r., po zdemontowaniu ich z obiektu.

W marcu i kwietniu 2013r. powód i pozwany prowadzili rozmowy odnośnie możliwości powołania wspólnej komisji ekspertów z Politechniki lub (...) w K., mającej zbadać przyczyny powstawania uszkodzeń kabli na obiekcie T. w G.. Ostatecznie wobec wycofania się przez powoda, pozwany sam zlecił sporządzenie takiej opinii ekspertom z Ośrodka (...) ((...)) w K.: dr inż. J. S., mgr inż. T. M. oraz mgr inż. T. W.. Przygotowali oni ekspertyzę: „Analiza zakresu i przyczyn uszkodzeń kabli na terenie Centrum Dystrybucyjnego T. w G. oraz opracowanie zaleceń eksploatacyjnych”. Jej wykonanie poprzedziły oględziny na miejscu w G. w dniach 07 i 22 maja 2013r. Jako możliwe przyczyny uszkodzeń kabli w Centrum Dystrybucyjnym T. w K. eksperci wskazali:

- a) usterki w trakcie produkcji kabli, czyli wady fabryczne,
- b) nieprawidłowy dobór kabli na etapie projektowania,
- c) nieprawidłowości w trakcie układania i montażu kabli w ziemi oraz w przepustach kablowych,
- d) ruchy i przesunięcia ziemi na trasie kablowej,
- e) uszkodzenia mechaniczne przy pracach ziemnych realizowanych w sąsiedztwie kabli ułożonych w ziemi,
- f) wpływ czynników zewnętrznych, takich jak przepływ prądów stałych, prądów indukowanych.

Eksperti wykluczyli przyczyny wymienione w ppkt. a), d) i f) wskazując, iż brak jest okoliczności, które pozwoliłyby na przyjęcie że tego rodzaju problemy wystąpiły. Eksperti stwierdzili nieprawidłowy dobór przekroju kabli na etapie projektowania linii kablowych, który mógł prowadzić do przekroczenia dopuszczalnej temperatury żył, wskazując jednocześnie, iż jest to czynnik sprzyjający przyspieszonemu starzeniu się izolacji kablowej, ale nie mógł stanowić czynnika o decydującego tak szybkiej degradacji izolacji kabli i skrócenia żywotności linii kablowych. Zatem była to tylko jedna z przyczyn uszkodzenia kabli. Eksperti wskazali, że podstawowe znaczenia dla wystąpienia uszkodzeń kabli miały błędy montażowe, związane z rozciąganiem i układaniem kabli w ziemi oraz przepustach kablowych. W szczególności jako błędne ocenili:

- zastosowanie nieuporządkowanego i chaotycznego ułożenia kabli poszczególnych czterech linii kablowych we wspólnym rowie kablowym, bez zastosowania wymaganych odstępów i odległości i wyodrębnienia poszczególnych linii,

- przyjęcie zbyt małej głębokości ułożenia warstwowego kabli, co w warunkach zimowych przy dużych mrozach mogło powodować przemarzanie gruntu i mogło stanowić ułatwienie dla wystąpienia uszkodzeń mechanicznych kabli przy pracach prowadzonych w sąsiedztwie linii,

- brak należytej staranności wykonawcy przy: przygotowaniu rowu kablowego i ułożeniu kabli w warstwie piasku o wymaganej ilości, rozciąganiu kabli przed montażem, co mogło prowadzić do wystąpienia otarć powłok i osłabienia kabli, zastosowanie przy folii oznacznikowej na odpowiedniej wysokości i odpowiedniej szerokości, przy zasypywaniu rowu kablowego, używając do tego pozostałe po pracach budowlanych elementy betonowe o dużych wymiarach i ostrych krawędziach, głązy oraz gruz i blachy,

- wyprowadzenie trasy rowu kablowego na odcinku kilkunastu metrów poza ogrodzenie, a więc na teren innego właściciela bez jego zgody,

- nie zastosowanie wymaganych przez normę oznaczników trasy kablowej.

Eksperti nie wykluczyli, że jedną z przyczyn uszkodzenia kabli było także uszkodzenie mechaniczne kabli, jednakże zgromadzone dane i materiały nie pozwoliły na jednoznaczne potwierdzenie tej okoliczności.

W zaleceniach eksploatacyjnych eksperci wskazali, że kable uszkodzone są w kilkudziesięciu miejscach na znacznej części długości tras kablowych i wymagają wymiany w całości. Nadto wskazali, iż pomiary wykonane przez firmę (...) w dniu 13 lutego 2013r. świadczą o katastrofalnym stanie izolacji kabli wszystkich linii, które zostały warunkowo dopuszczone do eksploatacji, ale konieczne jest przeprowadzenie pomiarów sprawdzających i jeśli ich wyniki potwierdzą istnienie niezadowalającego stanu izolacji kabli konieczna będzie pilna wymiana tych kabli, gdyż kolejne uszkodzenia stanowią zagrożenia dla zasilania ważnych obiektów Centrum.

Pozwany poinformował powoda o ustaleniach ekspertów Ośrodka (...) ((...)) w K.. Powód nie zgodził się z treścią i wnioskami ekspertyzy i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Pismem z dnia 16 maja 2013r. (...) Sp. z o.o. ponownie wezwała pozwanego usunięcia uszkodzenia kabli zasilających złącze ZG, pompownię ppoż., zbiorniki wody technologicznej. Jednocześnie zaznaczyła, iż wobec braku prawidłowej reakcji pozwanego w terminie wynikającym z umowy stron, spółka zleciła osobie trzeciej tytułem wykonawstwa zastępczego usunięcie awarii poprzez dokonanie tymczasowych zabezpieczeń w celu uśnięcia zagrożenia dla życia, zdrowia i prowadzonej działalności na koszt i ryzyko pozwanego. Koszt zastępczego wykonania wyniósł 81.278,40 zł.

W czerwcu 2013r. pozwany zlecił firmie PHU (...) wykonanie pomiarów kontrolnych stanu izolacji kabli ziemnych na terenie Centrum (...) w G.. Badania wykazały bardzo słaby poziom izolacji linii kablowych i potwierdziły konieczność wymiany linii kablowych.

Po w/w badaniach eksperci uzupełnili swoją opinię odnosząc się do zastrzeżeń powoda i w całości podtrzymali swoje stanowisko wyrażone w ekspertyzie z czerwca 2013r.

Pismem z 05 lipca 2013r. pozwany ponownie wezwał powoda do usunięcia wielokrotnie zgłaszanych usterek kabli na przedmiotowym obiekcie w terminie do 12 lipca 2013r. pod rygorem zlecenia zastępczego usunięcia tych usterek na koszt powoda, wskazując jednocześnie, iż koszty wykonania zastępczego pokryte zostaną z wystawionej na zlecenie powoda gwarancji bankowej. Ponadto pozwany ponownie wezwał również powoda do zapłaty kwoty 81.278,40 zł tytułem refakturowanych na pozwanego, a poniesionych przez (...) kosztów diagnozowania i prowizorycznego usuwania usterek przedmiotowych kabli w styczniu i lutym 2013 r. W odpowiedzi z dnia 11 lipca 2013r. powód ponownie odmówił zarówno usunięcia usterek jak i zapłaty ww. kwoty 81.278,40 zł.

W dniu 22 lipca 2013r. pozwanemu doręczono ostateczne przesądowe wezwanie do usunięcia usterek oraz zapłaty kwoty 81.278,40 zł wystosowane przez (...) Sp. z o.o.

Dowody – dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. (...) kart tych akt: korespondencja e-mail (k.241-250, 320-360, 363-367, 530-538), pismo z dnia 30 stycznia 2013r. (k. 66-67), zdjęcia (k. 69-75, 599-692), pismo z dnia 31 stycznia 2013r. (k. 259), pismo z dnia 11 lutego 2013r. (k. 260-261), pismo z dnia 18 lutego 2013r. (k. 84-85), ekspertyza z dnia 15 lutego 2013r. (k. 81), pismo z dnia 22 lutego 2013r. (k. 86-87), pismo z dnia 27 lutego 2013r. (k. 312-317), pismo z dnia 11 marca 2013r. (k. 318-319), postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 28 marca 2013r.(k. 55 akt (...)), raport biegłego (k. 65-66 akt (...)), raport z pobrania próbek kabla (k. 217-221 akt (...)), ekspertyza z dnia 17 czerwca 2013r. z załącznikami oraz z uzupełnieniem z dnia 01 lipca 2013r. (k. 368-474, 507-510), pismo z dnia 24 kwietnia 2013r. z załącznikami (k. 495-506), zlecenie z dnia 14 czerwca 2013r. (k. 511-513), protokoły badania stanu izolacji obwodów oraz urządzeń elektrycznych (k. 514,515), pismo z dnia 05 lipca 2013r. (k. 516-517), pismo z dnia 16 maja 2013r. z załącznikami (k. 523-527), pismo z dnia 11 lipca 2013r. (k. 529), wezwanie do zapłaty z dnia 15 lipca 2013r. (k. 539-540), protokoły rozpraw zawierające: zeznania świadka D. L. (k. 813-815), zeznania świadka P. K. (k. 816-819), zeznania świadka M. P. (k. 923-924), zeznania świadka G. K. (1) (k. 928-929), zeznania świadka A. K. (2) (k. 930-932), zeznania świadka D. M. (k. 942-944), zeznania świadka M. G. (2) (k. 944-946), zeznania świadka P. G. (k. 947-949), zeznania świadka J. S. (k. 1047-1048, 1054), zeznania świadka W. K. (k. 925-927), zeznania świadka A. W. (1) (k. 932-933).

wyroki i uzasadnienia sądu I i II Instancji (treść dokumentów k. 331-342, 722-731, 836-851, 1021-1031, 1038-1043 – oryginały w aktach (...)), zeznania świadków M. M. i D. L. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 7.09.2016 roku), odpisy dokumentów złożone do akt niniejszej sprawy (k. 11-242, 275-330, 343-630, 655, 670-721).

W związku z definitywną odmową usunięcia przez powoda stwierdzonych wadliwości zewnętrznych instalacji elektrycznych na przedmiotowej inwestycji, pozwany zlecił wymianę uszkodzonych kabli firmie (...), prowadzonej przez E. K., która miała miejsce w okresie od 19 lipca 2013r. do 06 września 2013 r. Za wykonane dzieło E. K. otrzymała wynagrodzenie w łącznej wysokości **268.693,50 zł**.

Dowody: faktury Vat wraz z załącznikami i dowodami zapłaty (odpisy k. 600- 604), dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. (...) (numery kart tych akt): umowa o dzieło nr (...)Usterki z dnia 12 lipca 2013r. z załącznikami (k. 554-569), protokół odbioru robót (k. 573), projekt wykonawczy wymiany kabli Centrum Dystrybucyjnego T. (k. 574-596), zeznania świadka A. K. (2) (k. 930-932), zeznania świadka P. G. (k. 947-949), zeznania świadka A. W. (2) (k. 932-933)

wyroki i uzasadnienia sądu I i II Instancji (treść dokumentów k. 331-342, 722-731, 836-851, 1021-1031, 1038-1043 – oryginały w aktach (...)), odpisy dokumentów złożone do akt niniejszej sprawy (k. 11-242, 275-330, 343-630, 655, 670-721).

Pozwany w związku z koniecznością zastępczego usunięcia usterek zewnętrznej instalacji elektrycznej poprzez wymianę kabli w Centrum (...) w G. poniósł następujące koszty:

a) 81.278,40 zł - tytułem objętych fakturą VAT nr (...) z 16.05.2013 r. refakturowanych przez (...) Sp. z o.o. kosztów naprawy ww. kabli dokonanej w styczniu i lutym 2013 r.;

b) 19.680,00 zł -- tytułem objętych fakturą VAT nr (...) kosztów wykonanej przez ekspertów Stowarzyszenia Elektryków (...) analizy zakresu i przyczyn uszkodzeń ww. kabli oraz opracowania zaleceń eksploatacyjnych;

c) 1.402,20 zł - tytułem objętych fakturą VAT nr (...) z 19.06.2013 r. kosztów wykonania w czerwcu 2013 r. pomiarów kontrolnych ww. kabli ziemnych;

d) 268.693,50 zł - tytułem kosztów wymiany ww. kabli objętych fakturami VAT nr (...) z

31.07.2013 r. oraz nr (...) z 06.09.2013 r.

Łączna wartość ww. kosztów wyniosła **371.054,10 zł**. W zakresie kwoty **279.728,60 zł** koszty te zostały zaspokojone z wystawionej na zlecenie powoda gwarancji bankowej nr (...). Do zapłaty pozostało 91.325,50 zł.

Pismem z dnia 10 marca 2014r. pozwany wystosował do powoda ostateczne przedprocesowe wezwanie do zapłaty kwoty 91.325,50 zł. **Powód odmówił zapłaty.**

Dowody – dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. (...) (numery kart tych akt): faktura VAT nr (...) z 16 maja 2013r. (k. 696), faktura VAT nr (...) z 12 lutego 2013r. (k. 697), potwierdzenie wykonania przelewu (k. 698,699, 702,705, 710,715), faktura VAT nr (...) z 17 czerwca 2013r. (k. 700), faktura VAT nr (...) z 19 czerwca 2013r. (k. 703), faktura VAT nr (...) z 31 lipca 2013r. (k. 706), oraz faktura VAT nr (...) z 06 września 2013 r. (k. 711), wezwanie do zapłaty z załącznikami (k. 716-747);

wyroki i uzasadnienia sądu I i II Instancji (treść dokumentów k. 331-342, 722-731, 836-851, 1021-1031, 1038-1043 – oryginały w aktach (...)), odpisy dokumentów złożone do akt niniejszej sprawy (k. 11-242, 275-330, 343-630, 655, 670-721).

Powód pismem z dnia 29 listopada 2013r. wystosował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty domagając się zwrotu pobranej z gwarancji bankowej kwoty 279.728,60 zł w nieprzekraczalnym terminie do dnia 04 grudnia 2013r., W zakreślonym terminie pozwany nie uregulował żądanej kwoty.

Dowody – dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed tut. Sądem pod sygn. (...) (numery kart tych akt): wezwanie do zapłaty z dnia 29 listopada 2013r. (k. 95-96);

wyroki i uzasadnienia sądu I i II Instancji (treść dokumentów k. 331-342, 722-731, 836-851, 1021-1031, 1038-1043 – oryginały w aktach (...)),

Powód pismem z 29 maja 2015 r. wystosował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty domagając się zwrotu kaucji gwarancyjnych w łącznej kwocie dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie. W zakreślonym terminie pozwany nie uregulował żądanej kwoty.

Bezsporne, a nadto dowód - poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełn . powoda będącego r. pr. kserokopia ww. wezwania do zapłaty wraz z dowodem nadania (k. 241-242).

Pozwany złożył powodowi dwa oświadczenia o potrąceniu wierzytelności powoda dochodzonymi w tym postępowaniu z tytułu zwrotu kaucji gwarancyjnych z wierzytelnościami wzajemnymi pozwanego z tytułu zwrotu kosztów zdiagnozowania i zastępczego usunięcia usterek w wadliwie wykonane przez poprzednika prawnego powoda instalacji elektrycznej w obiekcie T. G.. W zakresie kwoty 279 728,60 zł koszty zastępczego usunięcia objętych udzieloną przez powoda gwarancją ww. wadliwości jego prac zostały zaspokojone z wystawionej na zlecenie (...) poprzednika prawnego powoda gwarancji bankowej. Wskutek potrącenia wierzytelności przysługujące C. wobec G. wygasły w całości, natomiast G. przysługuje w dalszym ciągu wierzytelność wobec C. w nieumorzonej tym potrąceniem wysokości 72 620,10 zł. Pozwany wezwał powoda do zapłaty tej kwoty pismem, które zostało doręczone powodowi 11.3.2014 r.

Dowód – poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełn . powoda będącego r. pr. kserokopia oświadczeń pozwanego o potrąceniu z 21.07.2014 i 3.06.2015 (k. 235 i n.); wezwanie do zapłaty z 10.3.2014 wraz z dowodem doręczenia powodowi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie bezspornych twierdzeń stron o faktach, a także w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, a przede wszystkim dokumenty zgromadzone oraz fakty ustalone przez tut. Sąd w sprawie o sygn. (...), które stanowiły zarówno a tamtej sprawie jak i w niniejszej podstawę rozstrzygnięcia. Sąd podziela ustalenia faktyczne poczynione w sprawie (...) i traktuje je za przesądzone w rozumieniu art. 365 § 1 k.p.c. oraz art. 366 kpc, tj. sąd traktuje jako prawomocnie osądzone okoliczności faktyczne, które w związku z podstawą sporu w sprawie (...) stanowiły przedmiot rozstrzygnięcia, w szczególności biorąc pod uwagę, że w niniejszej sprawie te

same okoliczności faktyczne w znacznej mierze również stanowią podstawę rozstrzygnięcia. Również sąd odwoławczy rozpoznając apelację powódki od wyroku tut. Sądu z 15 marca 2016 r. również stwierdził, że podziela te ustalenia faktyczne w pełni i przyjmuje je za własne (por. k. 1042v). Dokumenty przedłożone przez strony miały w większości charakter dokumentów prywatnych i stosownie do treści 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach. Dokumenty powyższe nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Sąd uznał za w pełni wiarygodne także dokumenty urzędowe, które stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał za w pełni wiarygodną treść zeznań świadków M. M. i D. L.. Omawiane wypowiedzi procesowe były logiczne i spójne, jak również korespondowały z zebranymi w sprawie dowodami z dokumentów.

Postanowieniem z dnia 15 marca 2017r. Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zawarte w treści pisma z dnia 12 grudnia 2016r. Przedmiotowe wnioski dotyczyły bowiem kwestii przesądzonych już na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie (...). Nie było żadnych przeszkód, aby zostały przeprowadzone i rozstrzygnięte w toku sprawy (...).

Sąd zważył, co następuje:

W rozpatrywanej sprawie bezsporne były – stanowiące podstawę powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. – okoliczności dotyczące zawarcia przez strony dziewięciu umów o dzieło (...) z dnia 15 września 2008r., nr (...) z dnia 15 września 2008r., nr PZ 0264B/840/1 z dnia 19 września 2008r., nr (...) z dnia 5 sierpnia 2008r., nr (...) z dnia 5 sierpnia 2008r., nr (...) z dnia 7 listopada 2008r., (...) z dnia 5 sierpnia 2008r., nr (...) z dnia 15 czerwca 2009r., (...) z dnia 15 czerwca 2009r.). Kwestionowany nie był również fakt spełnienia świadczeń wynikających z tych umów przez poprzednika prawnego powoda, jak również zatrzymania przez pozwanego kaucji gwarancyjnych w wysokości 5% wartości każdej z powyższych umów, tj. łącznie kwoty 18.706,00 zł. W zakresie powództwa wzajemnego bezspornym był fakt zawarcia oraz treść umowy o dzieło nr (...) zawartej w dniu 31 maja 2010r. przez pozwanego (powoda wzajemnego) z poprzednikiem prawnym powoda (pozwanego wzajemnego), na mocy której poprzednik prawny powoda zobowiązał się do kompleksowego wykonania instalacji elektrycznej i teletechnicznej dla inwestycji P. G. T.. Strony były zgodne, że po końcowym odbiorze robót wynikających z powyższej umowy, w okresie gwarancyjnym, istotnych usterek w zakresie działania kabli zasilających (ich przegrzewania), które zostały ułożone przez poprzednika prawnego powoda. Powód (pozwany wzajemny) nie kwestionował wreszcie powstania, w związku z powyższymi usterekami, następujących wydatków:

- kwoty 81.278,40 zł dotyczącej naprawy kabli w styczniu i lutym 2013r. (objętych fakturą VAT nr (...) z dnia 16 maja 2013r. refakturowanej przez (...) Sp. z o.o.),
- kwoty 19.680,00 zł dotyczącej kosztów wykonanej przez Stowarzyszenie Elektryków (...) analizy zakresu i przyczyn uszkodzeń kabli oraz opracowania zaleceń eksploatacyjnych,
- kwoty 1.402,20 zł dotyczącej kosztów wykonania w czerwcu 2013r. pomiarów kontrolnych ww. kabli ziemnych,
- kwoty 268.693,50 zł dotyczącej zapłaty przez pozwaną wynagrodzenia E. K., działającej pod firmą (...), z tytułu zawartej umowy dotyczącej wymiany uszkodzonych kabli.

Podstawowym zagadnieniem spornym, tak w zakresie powództwa podstawowego, jak i powództwa wzajemnego, była kwestia odpowiedzialności gwarancyjnej powoda (pozwanego wzajemnego) za powstałe w ww. obiekcie usterki instalacji elektrycznej. Powód zaprzeczał twierdzeniom, wedle których powstałe awarie były następstwem niewłaściwego wykonania przez niego robót. Podnosił, że powyższe usterki spowodowane zostały przez uszkodzenie instalacji elektrycznej przez inny podmiot, który wykonywał dalsze prace w ramach realizacji inwestycji. Rozstrzygnięcie omawianej kwestii miało kluczowe znaczenie dla oceny podniesionego przez pozwanego zarzutu potrącenia albowiem pozwany przedmiotem kompensacji uczynił swą wierzytelność wynikającą ze zobowiązania

gwarancyjnego powoda z umowy nr (...). Nadto, omawiane rozstrzygnięcie miało także kluczowe znaczenie dla oceny zasadności powództwa wzajemnego, którego przedmiotem, w dalszym zakresie, była również wierzytelność pozwanego (powoda wzajemnego) wynikająca ze zobowiązania gwarancyjnego powoda z umowy nr (...).

Dla rozstrzygnięcia spornych kwestii szczególne znaczenie miała prawomocność materialna wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 marca 2016r., wydanego w sprawie pomiędzy tymi stronami w sprawie o sygnaturze akt (...). Wskazać należy bowiem, że zgodnie z dyspozycją art. 365 § 1 kpc oraz art. 366 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który go wydał, lecz również inne sądy, organy państwowe i organy administracji publicznej, a nadto moc wiążąca pomiędzy tymi samymi stronami ma wszystko to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia. Z powyższej regulacji wynika obowiązek uwzględnienia przez sąd faktu istnienia orzeczenia sądu wydanego w innej sprawie, a jeżeli orzeczenie to ma charakter prejudycjalny dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, sąd obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, kształtuje się tak, jak to przyjął sąd we wcześniejszym prawomocnym wyroku, nie może już sam badać ani rozstrzygać tej kwestii. Wiążące są również ustalenia faktyczne będące podstawą rozstrzygnięcia sporu prawomocnie osądzonego.

Zakres wiążąca ma zatem różną postać w zależności od tego, kogo dotyczy. W przypadku stron postępowania jest on najszerszy. Nie jest bowiem dopuszczalne prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczności, które zostały ustalone w sprawie między tymi stronami, która miała inny przedmiot, a w następnym postępowaniu ma walor prejudycjalny (por. m.in. wyrok SN z dnia 12 lipca 2002r., V CKN 1110/00, Lex nr 74492). Kwestia prejudycjalna nigdy nie może być rozstrzygnięta wewnątrz procesu ze skutkami powagi rzeczy osądzonej, tak jak sprawa główna w tym samym co i ona procesie. W wypadku gdy w chwili orzekania przez sąd w konkretnym procesie cywilnym zagadnienie prejudycjalne, którego rozstrzygnięcie stanowi niezbędny element prawidłowego rozstrzygnięcia sporu jest już prawomocnie rozstrzygnięte w innym orzeczeniu, orzeczenie to powinno być potraktowane stosownie do przepisów o prawomocności orzeczeń (art. 365 § 1 i art. 366 kpc).

Zależność prejudycjalna postępowania cywilnego od wyniku innego postępowania występuje wtedy, gdy kwestia będąca lub mająca być przedmiotem innego postępowania stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Relacja zachodząca pomiędzy zagadnieniem prejudycjalnym oraz przedmiotem postępowania cywilnego jest taka, że bez uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnej niemożliwe jest rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu (tak: komentarz do art. 177 k.p.c. A. Jakubeckiego, Lex 2011; postanowienie SA w Katowicach z dnia 10.04.2006r., III APz 11/06, Lex nr 21709).

Wskazać należy, że wiążące treścią prawomocnego wyroku oznacza nakaz przyjmowania przez wszystkie podmioty wymienione w tym przepisie, a więc także sądy, że w objętej orzeczeniem prawomocnym sytuacji faktycznej stan prawny przedstawiał się tak, jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia. Nie znaczy to jednak, że motywy wyroku są dla omawianego nakazu obojętne. W konkretnym przypadku wiążące to rozciąga się na motywy wyroku w takich granicach, w jakich stanowią one konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia niezbędne dla wyjaśnienia jego zakresu, w jakim indywidualizują one sentencję - jako rozstrzygnięcie o przedmiocie sporu. Wyrazem statuowanej tym przepisem prawomocności materialnej orzeczenia jest konieczność brania jej pod uwagę w kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się dana kwestia, która nie może już podlegać ponownemu badaniu.

Podkreślić należy również, że nie jest dopuszczalne w świetle art. 365 § 1 kpc i art. 366 kpc odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych między tymi samymi stronami, chociażby przedmiot tych spraw się różnił.

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności rozpatrywanej sprawy zauważyć należy na wstępie, że zarówno sprawa niniejsza, jak i sprawa zakończona wyrokiem z dnia 15 marca 2016r., wydanym pomiędzy tymi samymi stronami w sprawie o sygnaturze akt (...), dotyczą tego samego stosunku prawnego i faktycznego wynikającego z umowy o dzieło nr (...) zawartej w dniu 31 maja 2010r. przez pozwanego (powoda wzajemnego) z poprzednikiem prawnym powoda (pозwanego wzajemnego), na mocy której poprzednik prawny powoda zobowiązał się do kompleksowego wykonania instalacji elektrycznej i teletechnicznej dla inwestycji P. G. T.. Zagadnieniem kluczowym dla obu spraw

jest kwestia odpowiedzialności gwarancyjnej powoda (pozwanego wzajemnego) za zaistniałe usterki w instalacji elektrycznej wskazanego obiektu. W sprawie prawomocnie zakończony powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kwoty wypłaconej z tytułu gwarancji bankowej stanowiącej zabezpieczenie realizacji zobowiązań powoda wynikających z udzielonej gwarancji. Powód podnosił przy tym, że zatrzymanie kwoty gwarancji przez pozwanego było bezpodstawne albowiem – w jego ocenie - zaistniałe usterki instalacji elektrycznej nie wynikały z jej wadliwego wykonania, a w konsekwencji ich naprawa nie mieściła się w zakresie udzielonej gwarancji. Sąd Okręgowy w Poznaniu, po przeprowadzeniu w sprawie (...) szerokiego postępowania dowodowego, oddalając powództwo, uznał, że powód ponosi odpowiedzialność za omawiane wady instalacji, a w konsekwencji pozwany w sposób należyty pobrał środki pieniężne z gwarancji bankowej. Rozstrzygnięta kwestia odpowiedzialności powoda ma w niniejszej sprawie znaczenie prejudycjalne. Bez jej rozstrzygnięcia nie jest bowiem możliwa ocena skuteczności dokonanych przez pozwanego potrąceń w odniesieniu do roszczeń powoda podniesionych w powództwie podstawowym. Bez omawianego rozstrzygnięcia nie jest możliwa również ocena powództwa wzajemnego – jak bowiem wcześniej wskazano – jego przedmiotem jest część świadczenia wynikającego z udzielonej przez powoda gwarancji. W prawomocnie zakończonym postępowaniu zasada odpowiedzialności powoda za zaistniałe wady instalacji elektrycznej została jednak przesądzona i na mocy art. 365 § 1 k.p.c. i 366 k.p.c. orzeczenie w tym zakresie było wiążące w niniejszej sprawie. W konsekwencji brak było podstaw do prowadzenia dalszego postępowania dowodowego odnośnie zakresu i przyczyn awarii w Centrum (...) w G. oraz jej wpływu na odpowiedzialność powoda z tytułu udzielonej w umowie gwarancji jakości.

Okoliczności niniejszej rozpatrywanej sprawy dały również podstawę do uznania twierdzeń pozwanego (powoda wzajemnego) co do wysokości wierzytelności wynikającej ze zobowiązania gwarancyjnego, która istotna była tak z uwagi na wskazanie wysokości wierzytelności podlegającej potrąceniu w zakresie powództwa podstawowego, jak i w zakresie wysokości roszczenia dochodzonego powództwem wzajemnym. W zakresie roszczeń przedstawionych przez pozwanego do potrącenia jak i dochodzonych w powództwie wzajemnym sąd dokonywał również własnych ustaleń, gdyż te należności nie były wprost przedmiotem postępowania w sprawie (...) (jakkolwiek Sąd Apelacyjny w Poznaniu w uzasadnieniu swojego orzeczenia wypowiedział się również jednoznacznie co do tych wydatków). Jak wcześniej wskazano, w rozpatrywanej sprawie powód nie kwestionował samego faktu powstania wydatków dotyczących: napraw kabli w styczniu i lutym 2013r. w kwocie 81.278,40 zł, (...) Stowarzyszenia Elektryków (...) dotyczącej zakresu i przyczyn uszkodzeń kabli w kwocie 19.680,00 zł, wykonania w czerwcu 2013r. pomiarów kontrolnych kabli w kwocie 1.402,20 zł, wymiany kabli przez firmę (...) w kwocie 268.693,50 zł. W tym miejscu należy wskazać, że – w kontekście całokształtu okoliczności rozpatrywanej sprawy – uznać należy, że wszystkie wymienione i poniesione przez pozwanego koszty były związane z powstałą awarią, konieczne i uzasadnione. Dokonanie tej oceny nie wymagało wiadomości specjalnych. Przypomnieć należy bowiem, że awarie instalacji elektrycznej wystąpiły nagle i groziły bardzo znacznymi stratami. Sytuacja ta wymagała stanowczego i szybkiego działania, w pierwszym rzędzie dokonania bieżących napraw, a w późniejszym okresie wyeliminowania usterek. Ocenę tą częściowo uzasadnia zachowanie poprzednika prawnego powoda, który w styczniu i lutym 2013r. współpracował w bieżącym usuwaniu awarii. Za uzasadnione należy również uznać koszty ostatecznej naprawy usterek, którą pozwany – wobec odmowy naprawy przez powoda – zlecił firmie profesjonalnie zajmującej się dokonywaniem tego typu prac. Brak danych na temat przyczyn i zakresu zaistniałego problemu wymagał również sporządzenia na ten temat stosownej ekspertyzy, a następnie wykonania pomiarów kontrolnych. Faktycznie w niniejszym postępowaniu do rozliczenia pozostały wydatki na wymianę kabli zlecone profesjonalnej firmie (...), a które to wydatki zostały udokumentowane przedstawionymi fakturami Vat wraz z załącznikami szczegółowo opisującymi zakres zleceń jak również dowodami przelewów.

Mając na uwadze powyższe uznać należało, że wierzytelność w kwocie 18.706,00 zł dochodzona przez powoda, na mocy art. 498 § 1 k.c. uległa umorzeniu w konsekwencji złożonych przez pozwanego oświadczeń o potrąceniu (pismo z dnia 21 lipca 2014r. – odebrane przez powoda w dniu 23 lipca 2014r., pismo z dnia 3 czerwca 2015r. – doręczone w dniu 12 czerwca 2015r., gdzie pozwany szczegółowo zestawiał jakie należności z jakimi potrąca). Wbrew twierdzeniom powoda, pozwany zachował wszystkie warunki formalne złożenia oświadczeń o potrąceniu, a na dzień kompensaty przysługiwała mu należność z tytułu udzielonej gwarancji w wysokości równoważącej wysokość

wierzytelności dochodzonej przez powoda. W rezultacie wcześniejszego wygaśnięcia roszczenia powoda, powództwo w tym zakresie okazało się bezzasadne i podlegało oddaleniu.

Jak wcześniej wskazano, pozwany (powód wzajemny) wykazał w niniejszej sprawie również wysokość roszczenia dochodzonego w ramach powództwa wzajemnego. Odpowiedzialność powoda (pозwanego wzajemnego) została przesądzona co do zasady wcześniejszym, prawomocnym wyrokiem w sprawie (...). W konsekwencji roszczenie powoda wzajemnego w wysokości 89.185,44 zł, która była przedmiotem badania w niniejszym postępowaniu, okazało się zasadne. Wskazać należy, że dotyczy to zarówno - mieszczących się w powyższej kwocie – należności głównej w wysokości 72.620,10 zł, jak i skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 3 października 2013r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie. W zakresie tych ostatnich należy wskazać, że od dnia 3 października 2013r. pozwany wzajemny znajdował się w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia albowiem na dzień wcześniejszy przypadał termin płatności faktury VAT nr (...). Na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. powodowi wzajemnemu przysługiwało więc uprawnienie do żądania odsetek ustawowych. Na podstawie tego przepisu orzeczono również o dalszych odsetkach liczonych od całej zasądzonej kwoty od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016r. mamy do czynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

O kosztach postępowania, tak w zakresie powództwa podstawowego, jak i w zakresie powództwa wzajemnego, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., stosownie do wyniku spraw obciążając nimi w całości powoda (pозwanego wzajemnego). Zauważyć należy, że umorzenie należności powoda poprzez potrącenie nastąpiło jeszcze przed wytoczeniem pozwu w niniejszej sprawie, co nie pozwalało uznać powoda za stronę wygrywającą spór poprzez spełnienie świadczenia przez pozwanego.

W zakresie rozliczenia kosztów procesu, w zakresie powództwa podstawowego należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a w zakresie powództwa wzajemnego kwotę 8.060 zł. Stawki wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego (powoda wzajemnego) Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 4 – obowiązującego na dzień wniesienia pozwu – rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002r., nr 163, poz. 1348 ze zm.), a w zakresie powództwa wzajemnego na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.z 2015r., poz. 1800). W ocenie Sądu, zarówno stopień skomplikowania, jak i nakład pracy pełnomocnika pozwanego (powoda wzajemnego) nie uzasadniał przyznania dwukrotności stawki minimalnej. Podkreślić należy bowiem, że okoliczności faktyczne, jak i rozwiązania problemów prawnych zostały w przeważającej mierze dokonane w zakończonej sprawie (...).

SSO Katarzyna Krzymkowska